

MEMUR-HALK MÜNASEBETİ (ADALETİN TESİSİ)

Sahabenin ileri gelenlerinden Resulüllah'tan hiçbir gazada geri kalmayan, bazen de Medine'de Resulüllah'ın yerine vekil kalan ensardan Muhammed bin Mesleme, Hazreti Ömer'in 'şikayet masası' başkanı idi. Memurlardan şikayet bu masada ona gelir, durumu inceler, gerekirse haksızlık yapan, rüşvet alan, adam kayıran memuru burada (araştırmalardan sonra) cezalandırırlardı.

Bir defasında Medine'ye toplanan memurlara Hazreti Ömer (bugünkü ifadeyle) brifing veriyor, onlara halka adil davranmaları, zulmetmemeleri hususunda ikazlarda bulunuyordu. İşte bu sırada halktan sessiz bir adam ortaya çıktı.

- Beni memurlarınızdan işte şu adam haksız yere dövdü. Halbuki suçlayarak dövdüğü konuda benim suçumun olmadığı sonradan da anlaşıldı, diyerek davacı olduğunu söyledi.

Konu araştırılınca sessiz adamın haklılığı, memurun ona zulmen kırbaç vurduğu meydana çıkınca Hazreti Ömer'in kararı kesinleşti.

- Seni döven memura sen de vurduğu kırbaç kadar kırbaç vuracaksın!

Amir bin Âs buna itiraz etti:

- Ya Ömer, bundan sonra memurlarınızı halkın gözleri önünde dövdürecek misiniz? Şayet bunu yaparsanız bu, memurlarınızın itibarını düşürür, onları iş yapamaz hale getirir.

Hazreti Ömer'in cevabı aynen şöyle oldu:

- Ben zalimi şu ya da bu bahanelerle koruyup da mazlumu maruz kaldığı zulümle baş başa bırakamam. Kim zulmetmişse karşılığını görmeli ki tekrarına cesaret edemesin.

Ve karar kesinleşti.

Kimsesiz adam kendisine vurduğu kırbaç kadar kırbaç vuracaktır zalim adama.

Bu defa Amir bin Âs, kimsesiz adama gitti.

Teklifini yaptı.

- Sana vurduğu kırbaç sayısınca altın vereceğim. Bunu al, davandan vazgeç, yoksa halk cesaret bulur, memurlar korkaklaşır.

Böylece kimsesiz adam yediği kırbaç sayısınca altın alınca davasından vazgeçti, kimsesizliğinden cesaret alarak adam dövme olayı da bir daha vaki olmadı.